

ἀγκαθῶνας ὁ, ἀμάρτ. ἀγαθῶνας Πάρ. κ.ά. ἀχανῶνα ἢ, Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀκανθῶν.

Τόπος πλήρης ἀκανθῶν ἢ ἀκανθωδῶν φυτῶν ἔνθ' ἄν.: *Πήγαμε 'ς τὸν ἀγαθῶνα καὶ μαζέψαμε ἀγαθομασίχα Πάρ. Κρύφτε ὁ κόσσ' φας ἀπέσ' 'ς σὴν ἀχαντῶνα (ἐκρύβη ὁ κόσσ' σφυρος ἐντὸς τοῦ ἀκανθῶνος) Ὁφ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀγκαθῶ I 5.*

ἀγκαθῶνω ἀμάρτ. ἀγκαθῶνον Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ.) κ.ά. ἀγαθῶνον Λέσβ. 'κατχῶνον Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀχαντῶνω Πόντ. (Κολων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι, παρ' ὃ καὶ ἀχάντιν, ὅθεν τὸ ἀχαντῶνω.

1) Μετβ. νύσσω, κεντῶ δι' ἀκάνθης ἢ ἀκανθῶδους φυτοῦ Λέσβ. Μακεδ. (Κοζ.) κ.ά.: *'Η τσουκνίδα μ' ἀγκάθουσι Κοζ. Ἀμτβ. νύσσομαι, κεντῶμαι ὑπὸ ἀκάνθης Καλαβρ. (Μπόβ.) β) Ἐνοχλῶ τινα προξενῶν νυγμούς Μακεδ. (Κοζ.): Τὸν μάτι μ' μ' ἀγκαθῶν. Συνών. φρ. τὸ μάτι μου μὲ κόβει. γ) Ἐνοχλῶ, πειράζω, προσβάλλω Μακεδ. (Κοζ.): Μὴ τὰ λόγια σ' μ' ἀγκάθουσιν. 2) Περιορίζω, περιφράσσω τι δι' ἀκανθῶν ἢ ἀκανθωδῶν θάμνων, οἷον ρίζαν δένδρου, θημωνιάν, κήπον κττ. Πόντ. (Κολων.) Πβ. ἀγκαθιζῶ (I), ἀγκαθίζω.*

ἀγκαθωπός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγαθωπός Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωπός, περὶ ἧς ιδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 456.

Ὁ ἔχων ἀκάνθας, ὁ πλήρης ἀκανθῶν ἔνθ' ἄν.: *Τόπος ἀγαθωπός Μάν. Φρύγανο ἀγαθωπὸ αὐτόθ. || Ἄσμ.*

'Σ ἰ' ἀγαθωπὸ τριαντάφυλλο γλυκολαλαίει ἰ' ἀηδόνη Μάν. Συνών. ἀγκαθωπός. Τὸ θηλ. Ἀγκαθωπή καὶ πληθ. Ἀγκαθωπές τοπων. πολλαχ.

ἀγκαθωτός ἐπίθ. σύνθη. ἀγκαθουτός βόρ. ιδιῶμ. ἀγαθουτός Θράκ. (Μάδυτ.) ἀχαντωτός Πόντ. (Κερασ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωτός.

Ὁ πλήρης ἀκανθῶν, ἀκανθώδης. Τὸ θηλ. Ἀγαθωτή τοπων. Κρήτ.

ἀγκαίνιαστος ἐπίθ. πολλαχ. ἀγκαίνιαστους πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. ἀγκίνιαστος Θράκ. Κυκλ. Κῶς Τήλ. κ.ά. ἀγίνιαστος Θήρ. Κρήτ. Σύμ. κ.ά. ἀγίνιαχτους Σάμ. κ.ά. ἀγίνιας Θήρ. ἀγκίνιος Κάλυμν. Κάρπ. Νίσυρ. Τήλ. ἀγίνιος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *γκαινίαστος < *γκαινιάζω παρὰ τὸ ἐγκαινιάζω. Τὸ ἀγκίνιαστος ἐκ τοῦ ἐτέρου τύπ. *γκινιάζω, τὸ δὲ ἀγίνιας καὶ ἀγίνιος ἐκ τῶν πληρεστέρων ἀμαρτ. ἀγκίνιαστος καὶ ἀγκίνιος.

1) Ὁ μὴ ἐγκαινιασθεὶς, ἀνεγκαινίαστος, ἐπὶ ναοῦ μὴ καθιερωθέντος δι' ἰδίας ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς Θράκ. Κυκλ. (Θήρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βογατσ.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) Σύμ. κ.ά.: *Νεκκλήσι' ἀγίνιαστη Σύμ. 2) Ὁ μὴ τεθείς εἰς χρῆσιν, ἀμεταχειρίστος, καινούργιος, συνήθως ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἀγγείων κττ. Θράκ. Κάλυμν. Κάρπ. Κρήτ. Κυκλ. (Θήρ. κ.ά.) Νίσυρ. Σάμ. Σύμ. Τήλ. κ.ά.: Ἀγίνιαστο ἔχω*

τὸ κοντόχι Κρήτ. Ἀγίνιαστο ροῦχα Σύμ. Ἀγκίνιαστο πονκάμισο φορῶ Τήλ. Ἀγκίνιο χαρτὶ Νίσυρ. Ἀ βάλω τὴν ἀγκίνια μου βράχα ('ἀ=θά) Τήλ. || Ἄσμ.

Θωρεῖ εἰς τὸ σεδούκιν του ἓνα λαιμὸ κοσάρια καὶ δυὸ λαιμούς ἀγίνιαστα ἄσπρα μαργαριτάρια

Κρήτ. Συνών. ἄγγιχτος 2, ἀφόρετος, καινούργιος. β) Ἀθικτος, ἄψαυστος Κρήτ.: Γνωμ.

Μὲ τὸ γαλλιά σου κάθιζε καὶ νηστικὸς σηκώνων, ἀκέραιο νά 'ναι τὸ ψωμί, τὸ πιάττο νά 'ν' ἀγίνιο

(συναναστρέφου μὲ τὸν ἠθικῶς ἀνώτερόν σου, ἔστω καὶ ἂν συντρῶγων μετ' αὐτοῦ μέλλης νὰ ἐγερθῇς νηστικός, παρὰ νὰ κραιπαλᾷς μὲ τοὺς ἠθικῶς κατωτέρους, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὑπάρχει κίνδυνος νὰ διαφθαρῇς) Κρήτ. γ) Ὁ μίπω εἰς ἐργασίαν χρησιμοποιοιθεὶς, ἐπὶ ζώων Κῶς κ.ά. || Ἄσμ.

Σὰν ἄγριο μοῦ φαίνεται κι ἀγκίνιαστο μονλάρι, μὰ θὰ ἰδῶ ἂν δέχεται καπίστρι καὶ σουμάρι

Κῶς. Συνών. ἀκαμάτευτος. 3) Ὁ μὴ ὑποστάς τὴν δι' ὠρισμένης τελετῆς συντελουμένην κάθαρσιν καὶ διὰ τοῦτο ὑποκείμενος εἰς τὴν ἐπήρειαν πνευμάτων κακοποιῶν ἢ τὴν προσβολὴν ἐπιδημικῶν ἀσθενειῶν Στερελλ. (Αἰτωλ.): *'Αστένεις κι οὐλα τὰ κακὰ νὰ τὰ καρτιρῇς, ἀφοῦ τοῦ χοροῦ εἶναι ἀγκαίνιαστον (κατὰ τὴν παράδ. ἐξευγνύοντο δύο νεαροὶ δαμάλεις δίδυμοι εἰς μικρὸν ἄροτρον καὶ ὠδηγοῦντο νὰ χαράσσουν περὶ τὸ χωρίον αὐλακα, εἴτα δὲ θυσιαζόμεναι ἐθάπτοντο εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐξεκίνησαν καὶ ὅπου κατέληξαν περιχαράσσουσαι τὴν αὐλακα, ὁ δὲ τάφος ἐκαλύπτετο δι' ὀγκώδους λίθου ὡς σήματος τῆς ταφῆς καὶ τοῦ γενομένου καθαρμοῦ).*

ἀγκαλὰ σύνδ. Ζάκ. Κάλυμν. Κορσ. Κυκλ. Μεγίστ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Λακων. Μεγαλόπ. Μεσσ.) Σκιάθ. Χίος κ.ά. — ΔΣολωμ. 317 (ἐκδ. Κερκ.) ἀγαλὰ Θήρ. Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.) κ.ά. ἀγαλα Κυδων.

Ἐκ τοῦ ὑποθετικοῦ συνδ. ἂν καὶ τοῦ ἐπιρρ. καλὰ ἐκ φρ. πληρεστέρας συνδεοῦσης δύο προτ. ἐναντιωματικῶς, οἷον νομίζεις ἐσύ, ἂν καλὰ ὁμως θυμᾶμαι, δὲν εἶν' ἔτσι κττ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

Ἄν καί, καίτοι, συνεκφερόμενον ἐνίστε μετὰ τοῦ καὶ ἢ τοῦ μου ἐπιτασσομένων ἔνθ' ἄν.: *Πάμε λοιπόν; ἀγκαλὰ ἐσὺ θὰ πᾶς ἀλλοῦ Ἀρκαδ. Ἀγκαλὰ δὲ ζ' ἀρέσει ἐσένα, μ' ἀρέσει ἐμένα Λακων. Ἀγκαλὰ καὶ δὲν πῆγα νὰ τὸν ἰδῶ Χίος Ἀγκαλὰ καὶ μᾶς λέτε αὐτόθ. Ἀγαλα δὰ σὶ ξέρουμι Κυδων. || Ποίημ.*

Τόμον ἰδῶ γέλιο κρυφόν, | τόμον ἰδῶ κρυφὴ ματία, μπαίνω πάντα 'ς ὑποψία, | ἀγκαλὰ μου ἐγὼ τὰ φταίω ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν.

ἀγκαλα ἐπίρρ. Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάλλᾳ, δι' ὃ ιδ. ἀγκάλη. Ὁ μεταπλασμός τῆς καταλ. ἔγινε κατὰ τὰ εἰς -α λήγοντα ἐπίρρ. Ὁ τοῦ τόνου ἀναβιβασμός συνετελέσθη ἐκ τοῦ ἰδιάζοντος τρόπου τῆς ἐκφορᾶς, διότι εἶναι λ. παιδική.

Ἐν τῇ ἀγκάλῃ, ἀγκαλῆσαστά: Φρ. Ἐτάω ἀγκαλα (κάμνω ἄ., ἐναγκαλίζομαι).

ἀγκαλάκια τά, Χίος κ.ά. ἀγαλάκια Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγκαλάσια Μεγίστ. Χίος (Ὁλυμπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγκάλη.

Αἱ ἀγκάλαι : Ἄσμ.

Ἄν μ' ἀρνηθῆς, θὰ πά' νὰ πῶ πῶς σ' ἔχω φιλημένη,
πῶς σ' ἔχω 'ς τὰ ἀγαλάκια μου τόσες φορές βαλμένη

Κρήτ.

Τσαὶ νῆδες σὲ πόθον τό' βαλεν τσαὶ τήνε τσυνηγάει,
μέσ' 'ς τ' ἀγκαλάτομα του τὰ δὺὸ τήνε γλυκοφιλάει

Μεγίστ.

ἀγκαλαρεύω ἀμάρτ. ἀγκαλαρεύου Ἦπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκαλάρι.

Ἰππεύω, καβαλλικεύω, ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ
τῶν ραπτῶν.

ἀγκαλάρι τό, ἀμάρτ. ἀγκαλάρ' Ἦπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάλη.

Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ τῶν ραπτῶν τὸ ἱππεύειν,
ἢ καβάλλα.

ἀγκαλάρω ἀμάρτ. ἀγκαλάρου Ἦπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκαλάρι.

Ἀγκαλαρεύω, ὁ ἰδ.

ἀγκαλῆ ἢ, ἀγκαλέα Κύθηρ. Πελοπν. (Λεῦκτρ.)
Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀγαλέα Μέγαρ.
Πελοπν. (Μάν.) ἀγαλὲ Δ.Κρήτ. ἀγκαλία Αἰγιν. Εὔβ.
(Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγκαλία
Τσακων. ἀγαλία Μέγαρ. ἀγκαλῆ κοιν. ἀγαλῆ Ἄνδρ.
Θράκ. Κρήτ. Κύθν. Λέσβ. Μύκ. Προπ. (Κύζ.) Σάμ. Σκόπ.
κ. ἄ. ἀζγαλῆ Σαμοθρ. ἀγκάλῃ Μακεδ. (Κοζ.) ὕγκαλῆ
Κύπρ. ὕγκάλῃ ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάλη. Ὁ μετασχηματισμὸς κατὰ τὰ
εἰς -ῆ τὰ δηλωτικὰ τοῦ ἐφάπαξ λαμβανομένου ποσοῦ.
Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 254.

1) Τὸ ἐφάπαξ δυνάμενον νὰ περιληφθῇ ἐν τῇ ἀγκάλῃ,
ἢ ἀγκαλῆς, ἐπὶ ξύλων, σταχύων, χόρτων, φρυγάνων, κλη-
ματίδων κττ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Χαλδ.
κ. ἄ.): Μία ἀγκαλῆ ξύλα - κλαδιὰ - χορτάρι κτλ. Μία ἀγκα-
λῆ ροῦχα κοιν. Μία ἀγκαλία κλήματα Κύμ. Μιὰν ἀγαλῆ
φρύανα Μύκ. Ἐναν ἀγκαλέαν - δύο ἀγκαλέας ξύλα Οἶν. Χαλδ.
Ἐνέγκα νίαν ἀγκαλία κᾶβα τσερά (ἔφερα μίαν ἀγκαλῆ ξύλα
ξηρά) Τσακων. || Φρ. Μία ἀγκαλῆ πράματα (πολλὰ) Πελοπν.
(Ἀρκαδ.) Μία ἀγαλῆ πράμα (ὀλίγον) Κρήτ. || Ἄσμ.

Καὶ ἥστειλε τὸν ἄγγελο μὲ κοφτερὸ δροπάνι
μᾶσε μαζώνει ἀγαλῆς, δεμάθια μᾶσε κάνει
Κρήτ.

Προβάλλει νὰ δοῦτι μιὰν ἀγαλῆ μιτ' σμέν',
σιρβέττις 'ς τοῦ λιμό τουν κι ἀζάγουνα διμέν'

(προβάλετε νὰ ἴδετε ἓνα ὄμιλον μεθυσμένων, οἱ ὅποιοι
ἔχουν μανδήλια εἰς τὸν λαιμὸν καὶ εἶναι ἐξάγκωνα δεμέ-
νοι. Σκωπτικόν) Λέσβ. Συνών. ἀγκάλιδα. 2) Ὁ
κεκαμμένος βραχίων ἢ οἱ βραχίονες, δι' ὧν περιβάλλε-
ται τι, ἢ ἀγκάλῃ κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Τὸ παιδί
κοιμᾶται 'ς τὴν ἀγκαλῆ τῆς μάνας του. Δὲν ξεκολλάει ἀπὸ
τὴν ἀγκαλῆ μου. Πῆρε τὸ παιδί 'ς τὴν ἀγκαλῆ της. Τὸ
βαστάει - κρατάει 'ς τὴν ἀγκαλῆ του κοιν. Ἔλα μου δῶ
'ς τὴν ἀγαλία μου Μέγαρ. Νὶ ἔγ' ἔχου τὰν ἀγκαλία σι (τὴν
ἔχει εἰς τὴν ἀγκάλῃν του) Τσακων. Ἰξοὺρ ἔρι τὰν ἀγκα-
λία (κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκάλῃν) αὐτόθ. || Φρ. Φιλεία, ἀγκα-
λῆς (ἐπὶ θερμῶν περιπτύξεων καὶ ἀσπασμῶν). Τοῦ ἀρέσει
ἢ ἀγκαλῆ (ἢ μετὰ γυναικὸς κοινωνία) σύννηθ. || Ἄσμ.

Αὐτὸν τὸν νῆδ' ποῦ σοῦ 'στειλα νὰ μὴ μοῦ τὸν μαράνης,
νὰ τὸν κρατῆς τριαντάφυλλο καὶ μῆλο νὰ τὸν ἔχῃς
καὶ μέσ' 'ς τὴν κρύα σου ἀγκαλῆ νὰ μοῦ τὸν κατέχῃς
Πελοπν.

Πέρα 'ς τοὺν πέρα μαχαλᾶ κι 'ς τὴν ἀπάνου γειτουνιά
μὲ λυγιρὴ κοιμώντανε 'ς τ' ἀντροῦς της τὴν ἀγκάλῃ

Κοζ. 3) Ζεῦγος ἢ ὁμὰς περισσοτέρων τῶν δύο Σα-
μοθρ.: Οἱ σαλιάχ' ἄ' τῶδε ἀζγαλῆς ἀζγαλῆς (οἱ κοχλῖαι
κείτονται κατὰ ὁμάδας). β) Ἐπιρρηματ., ἐν τῇ ἀγκάλῃ
(ἐκ τῶν φρ. βαστῶ-κρατῶ-παίρνω 'ς τὴν ἀγκαλῆ κατὰ παρά-
λειψιν τοῦ ἄρθρ. καὶ τῆς προθ., εἰς τὴν συνετέλεσαν αἱ φρ.
τοῦ ἐπιρρ. ἀγκάλῃστιά, ὁ πβ.) σύννηθ. : Βαστῶ - κρατῶ
-παίρνω ἀγκαλῆ σύννηθ. Νὶ ἀντῆς ἀγκαλία (τὸ ἐπῆρε ἐν τῇ
ἀγκάλῃ) Τσακων. || Φρ. Κοιμᾶμαι ἀγκαλῆ μὲ τὸν δεῖνα
(ἐνηγκαλισμένος). Ἦσαν ἀγκαλῆ (ἐνηγκαλισμένοι) σύννηθ.
Τσακῶνει τοὺς ἀγκαλῆ (τοὺς εὐρίσκει ἐνηγκαλισμένους)
Κάλυμν. || Ἄσμ.

Ἦκαλῆς ὕκαλῆς ἐπιάσασιν τὸ' ἐπῆαν εἰς τὴν κλίνην

(γκαλῆς ἐπιάσασιν—περιέβαλον διὰ τῶν χειρῶν τὴν ὄσφυν
ἀλλήλων) Κύπρ. 3) Ἐδαφος κοῖλον καὶ χαμηλὸν εἰς
τὰς κλιτύας βουνοῦ ΧΧρηστοβασ. Ξενιτ. 45: Τοῦ χουριού
ποῦ εἶναι 'ς τὴν ἀγκαλῆ τῆς ράχης. 4) Δοκὸς συσφίγ-
γουσα τὰς ψαλίδας μετὰ τῆς μεσόδμης καὶ τῆς ζώνης
τῆς στέγης Ἦπ. 5) Σιδηροῦν τεμάχιον τῆς στέγης
σχήματος Π περιβάλλον τὴν δοκὸν Προπ. (Κύζ.) 6)
Μακρὸς κλάδος λύγου ἢ κλήμα ἀμπέλου, διὰ τοῦ ὁποίου
περιδένουν τὴν ἀγκαλῆ τῶν σταχύων Κύθν. Συνών.
ἀγκάλιστρο (ἰδ. ἀγκάλιστρος 1). 7) Πλήθ. τὰ ξύ-
λινα περιζώματα τῶν μεγάλων κάδων τῆς οἰνοποιίας ἢ τοῦ
κτηρίου τοῦ ἀνεμομύλου Θεσσ. (Ζαγορ.)

Πβ. ἀγκάλη, ἀγκάλια (1).

ἀγκαλεάζω κοιν. ἀγαλεάζω πολλαχ. ἀγκαλεάζου
βόρ. ἰδιώμ. καὶ Τσακων. ἀγαλεάζου Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.)
Ἰμβρ. κ. ἄ. ἀγκαλᾶζω Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀγκα-
λεάζω Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγκαλεάτο-τω Καλαβρ. (Μπόβ.)
ἀγκαλεάν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) ἐγκαλᾶζω Πόντ. (Κρώμν.
Ὁφ. Χαλδ. κ. ἄ.) ὕγκαλεάζω Ρόδ. Σίφν. κ. ἄ. ὕγαλεάζω
Σέριφ. ὕγαλεάζω Σύμ. ὕγαλεάτω Σύμ. Μέσ. ἀγκα-
λεάσκουμαι Πόντ. (Ἄμισ. Οἶν.) ἀγκαλεάσκουμαι Πόντ. (Ἄμισ.
Κοτύωρ. Σάντ. Σαράχ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀγκαλεάσκουμαι Πόντ.
ἀγκαλέγουμαι Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκαλεᾶ.

Α) Κυριολ. 1) Ἐκτείνων τοὺς βραχίονας περικλείω
ἐν τῇ ἀγκάλῃ, περιπτύσσομαι, ἐναγκαλιζομαι κοιν. καὶ
Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Ὁφ.
Σάντ. Σαράχ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Τὸν ἀγκαλεάζει σφιχτὰ
καὶ τὸν βαστᾷ. Ἦ μητέρα ἀγκάλῃσε τὸ παιδί της. Πάει τὸν
ἀγκαλεάζεται καὶ τὸν φιλεῖ. Τοὺς βρίσκει ἀγκαλεασμένους.
Περπατοῦν ἀγκαλεασμένοι. Τὰ βλέπει τὰ δὺὸ παιδάκια ἀγκα-
λεασμένα νὰ κοιμῶνται κοιν. Ἀγκαλεάσκουμαι τὸ δειντὸν
Κερασ. Εἶδα τὸν τὸ' ἐγκάλῃζεν τὴν Κύπρ. Πολεμᾷ νὰ μὲ
ὕγκαλεᾶσιν Σίφν. Ἦ κόρη ἀγκαλεάν-νιτι τοῦ πιδὶν Λιβύσσ.
Ἐγκαλεάσεν ἀτεν ἀσ' τὴ γούλαν (τὴν ἐνηγκαλίσθη ἀπὸ τὸν
λαιμὸν) Τραπ. Ἐγκαλεᾶσα τὸ μωρὸ τὸ' ἐφίλεσ' ἄ (ἐνηγκα-
λίσθη τὸ μωρὸν καὶ τὸ ἐφίλησα) Ὁφ. Ἐγκαλεᾶ τὸ μωρὸ
τὸ' ἐπέσε κὰ (ἐνηγκαλίσθη τὸ μωρὸν καὶ ἐπλάγιασε) αὐτόθ.
Ὁ ὕξέ μι ἀγκαλεάστε τὰν αἰθιά σι (ὁ υἱός μου ἐνηγκαλίσθη
τὴν ἀδελφήν του) Τσακων. Ν' εἶδες εὐράνες τὸν τῶύριν σου,
εἶδες ἀγκαλεᾶνες ἀτον (ἂν ἤθελες εὐρεῖ τὸν πατέρα σου,
ἤθελες ἐναγκαλισθῇ αὐτόν) Σαράχ. || Φρ. Ἐγκαλεάσεν τὰ

